

(Rafael Solaz, A. 2006)

59. Termes Victoria

Al llarg del segle XIX i principi del XX, sorgixen establiments en l'entorn de les fonts termals i en zones costaneres gràcies a l'impuls dels corrents higienistes i la preocupació creixent per l'estat de salut de les poblacions. Apareix, així, el turisme termal, protagonitzat per la nova burgesia, interessada per este concepte d'estiueig.

Les Termes Victoria formen part del conjunt d'edificis destinats a l'oci i la salut que es van construir en la zona costanera, al marge del teixit històric del barri, vinculats a la zona d'estiueig de la burgesia valenciana. S'accedix a l'edifici des del carrer d'Eugènia Viñes, a on es conserva el rètol de Termes Victoria realitzat en ferro, nom que va obtindre en honor a la reina Victòria Eugènia, esposa d'Alfons XIII.

Inicialment, Francisco Alfonso Ibarra construïx uns pavellons desmuntables enfront de la mar. En 1917 les instal·lacions s'amplien i consoliden segons el projecte de Gerardo Roig, que incloïa, en la planta baixa, vestidors i espais per a banys calents i dutxes de vapor amb aigua de mar; en la planta alta, destacava el restaurant envidrat. En 1925 el mateix autor elabora un projecte d'ampliació, que és la imatge que ens ha arribat fins als nostres dies.

Consta d'un cos principal rectangular de dos plantes amb la façana en forma de culata. Està flanquejat al sud per un volum de tres plantes de dimensions menors i una gran escalinata exterior de tres trams s'adossa a la façana nord per a accedir a la planta primera.

La concepció d'estil clàssic destaca per l'austeritat en l'ornamentació, centrada fonamentalment en la gran cornisa que recorre el perímetre de l'edifici, les pilastres que sobreïxen del parament i un frontó partit (hui desaparegut), que coronava el cos principal. En contrast, cal destacar el tractament dels buits de tendència secessionista, que unifiquen el conjunt.